

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1956 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 grudnia 1952 r. o opłatach w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Bezpieczeństwa Publicznego i Finansów z dnia 22 grudnia 1952 r. o opłatach w sprawach dowodów osobistych i tymczasowych zaświadczeń tożsamości (Dz. U. Nr 51, poz. 338) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Od opłat określonych w §§ 1 i 2 mogą być zwolnione osoby:

1) których źródłem utrzymania jest:

a) zaopatrzenie emerytalne,

b) zaopatrzenie pobierane na podstawie dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159),

2) pobierające zasiłki na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu pod-

ziemnego i partyzanckiego poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. z 1950 r. Nr 43, poz. 395 z późniejszymi zmianami),

3) pobierające zasiłki na podstawie dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112),

4) ze względu na ich warunki materialno-bytowe.

2. Zwolnienie od opłat w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 4 następuje na podstawie zaświadczenia prezydium właściwej rady narodowej, a w wypadkach określonych w pkt 2 i 3 na podstawie dowodu stwierdzającego pobieranie zasiłku. O zwolnieniu decyduje właściwa komenda Milicji Obywatelskiej.”;

2) dotychczasowy § 5 oznacza się jako § 6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

Minister Finansów: *w z. J. Kole*

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1956 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 3, art. 77 ust. 3 i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób wykonujących rzemiosło z wyjątkiem cukiernictwa, dziewiarstwa, piekarstwa, rzeźnictwa i wędliniarstwa (również z mięsa końskiego), tkactwa, wyrobu galanterii oraz złotnictwa, jeżeli osoby te:

- 1) nie utrzymują poza obejściem, w którym mieści się zakład rzemieślniczy, odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów lub jednostek gospodarki społecznej,
- 3) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż jednego członka rodziny bądź jednego pracownika najemnego, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące rzemiosło: bednarstwo, bieliźniarstwo, czapnictwo, fryzjerstwo, kołodziejstwo pojazdowe, koszykarstwo, kowalstwo — pojazdowe oraz wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa, krawiec-

two damskie i męskie, powroźnictwo, szewstwo — naprawa obuwia i szklarstwo na terenie gromad oraz osiedli i miast o liczbie mieszkańców do 5.000 — nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego,

- 4) nie korzystają przy wykonywaniu świadczeń z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym lub z usług innych zakładów rzemieślniczych poza przypadkami, o których mowa w ust. 4,
- 5) osiągnęły w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót nie przekraczający kwoty 360.000 zł w stosunku rocznym, a w roku podatkowym — faktyczny obrót nie przekraczający 360.000 zł,
- 6) nie mają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; zastrzeżenie to dotyczy również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu:
  - a) posiadanie przez podatnika lub wymienionych wyżej członków jego rodziny nieruchomości budynkowej mającej nie więcej niż 5 izb albo udziału w nieruchomości budynkowej, jeżeli na udział przypada nie więcej niż 5 izb, oraz gruntu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości o powierzchni nie przekraczającej 5.000 m²,

- b. osiąganie przez podatnika lub wymienionych wyżej członków jego rodziny przychodów podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń,
- c) osiąganie przez podatnika lub wymienionych wyżej członków jego rodziny dochodów z posiadanego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego prowadzonego we własnym zarządzie i na własny rachunek bez zatrudniania pracowników najemnych, jeżeli podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym za ubiegły rok podatkowy została ustalona dla gospodarstwa rolnego w wysokości nie przekraczającej 18.300 zł,
- d) wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu.

2. Za rzemiosło w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się wykonywanie sposobem niefabrycznym przemysłów objętych listą zawartą w rozporządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. z 1950 r. Nr 1, poz. 2) oraz przepisem art. 142 ust. 3 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami).

3. Dokonywana tylko w dni targowe i jarmarczne sprzedaż własnych wytworów przez osoby wymienione w ust. 1 na targach i jarmarkach odbywających się na obszarze powiatu (miasta), w którym zamieszkują, lub powiatów z nim graniczących bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży — nie wyłącza pobierania podatku w formie ryczałtu.

4. Za konsumenta (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług rzemieślnika dla własnego użytku, a nie dla dalszej produkcji lub odsprzedaży; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu:

- 1) wykonywanie świadczeń przez:
  - a) zakłady cholewkarskie (kamasznicze) — na rzecz zakładów szewskich,
  - b) zakłady stolarskie — na rzecz zakładów tapicerskich (i odwrotnie),
  - c) zakłady blacharskie, elektromechaniczne, spawalnicze, odlewnicze i tokarskie (w drzewie i metalu) — na rzecz innych zakładów rzemieślniczych w zakresie wykonywania napraw, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie naprawy nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,

2) korzystanie przy dokonywaniu napraw ze świadczeń zakładów wymienionych w pkt 1 lit c).

5. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 3 i pkt 6 uważa się małżonka, małoletnie: dzieci własne, przysposobione i pasierbów oraz dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie.

6. Uczniów w liczbie do dwóch, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące na terenie gromad rzemiosła: bednarstwo, blacharstwo, kołodziejstwo, kotlarstwo, kowalstwo, rymarstwo, wiertnictwo studzien i zduństwo, nie zatrudniające (oprócz właściciela) ani członków rodziny, ani pracowników najemnych - uczniów w liczbie do trzech, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od dnia zawarcia umowy; uczniów zatrudnionych ponad tę liczbę oraz uczniów zatrudnionych nie na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, uważa się za pracowników najemnych.

7. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w przypadku, gdy zakład rzemieślniczy stanowi własność dwóch lub więcej osób, nie będących członkami rodziny w rozumieniu ust. 5, chociażby ogólna liczba osób zatrudnionych

w zakładzie łącznie ze współwłaścicielami zakładu nie przekraczała liczby dwóch bądź trzech osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 2. Na osobach opłacających zryczałtowany podatek ciąży obowiązek uzyskania karty rejestracyjnej.

§ 3. 1. Podatnicy objęci przepisami niniejszego rozporządzenia opłacają podatek zryczałtowany, jeżeli złożą właściwemu organowi finansowemu wniosek o zaliczenie do ryczałtu według przepisanej wzoru w terminie do dnia 31 stycznia roku podatkowego, a podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu roku podatkowego — w terminie dwutygodniowym od dnia rozpoczęcia wykonywania świadczeń.

2. W razie niezłożenia wniosku w terminie określonym w ust. 1 istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg podatkowych — stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 4. Właściwym do wymiaru podatku zryczałtowanego jest organ finansowy, na którego terenie znajduje się zakład rzemieślniczy.

§ 5. 1. Zryczałtowany podatek płatny jest bez wezwania organu finansowego w terminie do dnia 7 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające miesięcznej wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudnia ubiegłego roku; podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie rzemiosła w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. W przypadku gdy wpłacona kwota okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy decyzji ustalającej ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstałą różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji ustalającej ryczałt.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu rzemiosła spowodowanej szczególnymi okolicznościami (np. dłuższą chorobą, powołaniem na ćwiczenia wojskowe) nie pobiera się podatku za pełne miesiące (30 dni) okresu zawieszenia działalności zakładu; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie 7 dni po dniu powstania okoliczności powodujących przerwę.

4. W razie rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi w ciągu roku podatkowego obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty zryczałtowanego podatku powstaje poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń.

5. W razie likwidacji w ciągu roku podatkowego zakładu rzemieślniczego zgłoszonej w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja zakładu rzemieślniczego.

§ 6. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek obowiązani są zawiadamiać właściwy organ finansowy w ciągu 7 dni o zmianach, jakie powstały w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku:

- 1) które uzasadniają:
  - a) powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych przez utratę warunków określonych w § 1,
  - b) opłacanie ryczałtu tabelarycznego w wyższej kwocie,

2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mogą mieć wpływ na rozmiar działalności gospodarczej i wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach w rodzaju wykonywanych świadczeń oraz o zmianach w wyposażeniu zakładu w maszyny i napęd mechaniczny.

§ 7. Podatnicy opłacający podatek zryczałtowany wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

§ 8. 1. Podatnicy opłacający zryczałtowany podatek zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek i opłacać będą podatek obrotowy i podatek dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

1) za część roku podatkowego — w przypadkach zawiadomienia o zajściu okoliczności uzasadniających powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych; w tym przypadku wyłączenie obejmuje część roku podatkowego poczynając od miesiąca następnego po miesiącu, w którym zaszły wymienione okoliczności,

2) za cały rok podatkowy — w przypadkach:

a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku (§ 3) lub w zawiadomieniu (§ 6),

b) niezawiadomienia organu finansowego o powstaniu okoliczności, o których mowa w § 6.

2. Zmiana wysokości zryczałtowanego podatku następuje w przypadkach określonych w §§ 13, 14, 16 i 17.

3. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

4. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 wyłączenie z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek i opłacanie podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od cięższej na podatniku odpowiedzialności na podstawie przepisów prawa karnego skarbowego.

5. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok podatkowy, nadwyżkę zaś — na podatek obrotowy.

6. W przypadku wyłączenia z grupy osób opłacających zryczałtowany podatek (ust. 1 pkt 1) obowiązek założenia właściwych ksiąg podatkowych powstaje od pierwszego dnia następnego miesiąca po doręczeniu decyzji o wyłączeniu z ryczałtu.

§ 9. W zakresie przesuwania i przywracania terminów przewidzianych w rozporządzeniu mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 65 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27).

R o z d z i a ł II.

Ryczałt tabelaryczny.

§ 10. Rzemieślnicy, którzy odpowiadają warunkom wymienionym w § 1, a ponadto:

a) prowadzą zakłady rzemieślnicze na terenie gromad oraz w osiedlach i miastach do 10.000 mieszkańców,

a jeśli chodzi o województwa: białostockie, koszalińskie, olsztyńskie, szczecińskie, wrocławskie i zielonogórskie oraz powiaty: elbląski, kwidziński, Ięborski, malborski i sztumski województwa gdańskiego, brzeski i namysłowski województwa opolskiego i pilski województwa poznańskiego — w osiedlach i miastach do 25.000 mieszkańców,

b) osiągnęli w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót nie przekraczający kwoty 60.000 zł w stosunku rocznym, a w roku podatkowym faktyczny obrót nie przekraczający 60.000 zł, jeżeli zaś chodzi o osoby wykonujące wyłącznie lub w przeważającej części świadczenia rzeczy w rzemiosłach: bednarstwie, blacharstwie, kołodziejstwie, kotlarstwie, kowalstwie, rymarstwie, wiertnictwie studzien i zduństwie — obrót nie przekraczający 90.000 zł — opłacają zryczałtowany podatek w stałych miesięcznych kwotach w wysokości i w przypadkach określonych w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 11. 1. Liczbę mieszkańców i charakter miejscowości przyjmuje się według stanu z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy. Za mieszkańców uważa się nie tylko osoby zameldowane na pobyt stały, lecz również i osoby zameldowane na pobyt czasowy.

2. W przypadkach gdy zakład rzemieślniczy i miejsce zamieszkania podatnika znajdują się w różnych miejscowościach, zryczałtowany podatek pobiera się w wysokości właściwej dla miejscowości, w której znajduje się zakład rzemieślniczy.

§ 12. 1. Miesięczne stałe kwoty ryczałtu, o których mowa w tabeli stanowiącej załącznik do § 10, obniża się:

1) o 20% dla osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na terenie:

a) województw: koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego,

b) powiatów: eickiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego,

c) powiatów: elbląskiego, kwidzińskiego, Ięborskiego, malborskiego i sztumskiego województwa gdańskiego,

d) powiatów brzeskiego i namysłowskiego województwa opolskiego,

e) powiatu pilskiego województwa poznańskiego,

2) o 20% dla osób, które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat życia, oraz dla inwalidów, którzy utracili ponad 45% zdolności zarobkowania,

3) o 40%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.

2. Ulga w postaci obniżki kwoty ryczałtu o 20% dla inwalidów, którzy utracili ponad 45% zdolności zarobkowania, ma zastosowanie także do podatników, którzy udowodnią zaświadczeniem lekarskim wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej utratę zdolności zarobkowania ponad 45%.

3. Kwoty zryczałtowanego podatku określone w tabeli stanowiącej załącznik do § 10, bądź też w przypadkach powstania okoliczności uzasadniających zastosowanie zniżek przewidzianych w ust. 1 po zastosowaniu tych zniżek podwyższa się:

1) o 15% w przypadku osiągnięcia przez podatnika dochodów z posiadanego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego,

2) o 5% w przypadku posiadania nieruchomości budynkowej nie związanej z gospodarstwem rolnym lub gruntu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

3) o 20%, gdy zachodzą łącznie okoliczności określone w pkt 1 i 2.

4. Podwyżkę kwot ryczałtu stosuje się również w przypadku osiągnięcia przez członków rodziny podatnika, których dochody w myśl przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem podatnika, dochodów z gospodarstwa rolnego oraz w razie posiadania nieruchomości budynkowej lub gruntu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

§ 13. 1. Zmiana w ciągu roku podatkowego stałych kwot zryczałtowanego podatku określonych w tabeli stanowiącej załącznik do § 10 następuje:

- 1) w razie powstania okoliczności uzasadniających opłacanie podatku w wyższej kwocie ryczałtu (przeniesienie miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują wyższe kwoty, zatrudnienie członka rodziny bądź pracownika najemnego); w tym przypadku na podatniku ciąży obowiązek zawiadomienia o tym właściwego organu finansowego i opłacania wyższej kwoty zryczałtowanego podatku poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszły wymienione okoliczności,
- 2) w razie przeniesienia miejsca wykonywania rzemiosła do miejscowości, w której obowiązują niższe kwoty zryczałtowanego podatku, podatnik po dokonaniu przez właściwy organ finansowy odpowiedniej wzmianki na jego karcie rejestracyjnej obowiązany jest od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zmiana została zgłoszona organowi finansowemu, opłacać zryczałtowany podatek według kwoty właściwej dla nowego miejsca wykonywania rzemiosła.

2. W razie zmniejszenia stanu zatrudnienia w ciągu roku zmiana wysokości zryczałtowanego podatku na kwotę niższą może nastąpić tylko raz jeden, jeżeli uzasadniające tę zmianę okoliczności nastąpiły w pierwszym półroczu roku podatkowego; w tym przypadku prawo opłacania zryczałtowanego podatku w kwocie niższej przysługuje podatnikowi poczynając od miesiąca lipca, pod warunkiem zawiadomienia właściwego organu finansowego w terminie tygodniowym po powstaniu wspomnianej okoliczności i jej udowodnieniu.

§ 14. Podatnik opłacający ryczałt tabelaryczny, który w ciągu roku podatkowego utraci warunki korzystania z tej formy ryczałtu, może opłacać ryczałt indywidualny, jeżeli w terminie 7 dni zawiadomi o tym organ finansowy i zachowa warunki określone w § 1. W tym przypadku organ finansowy ustala ryczałt indywidualny za okres od miesiąca następnego po złożeniu zawiadomienia.

R o z d z i a ł III.

Ryczałt indywidualny.

§ 15. Podatnicy, do których mają zastosowanie przepisy § 1, a którzy nie są objęci przepisami o ryczałcie tabelarycznym (§ 10), opłacają zryczałtowany podatek w wysokości ustalonej przez organ finansowy na dany rok podatkowy w kwotach miesięcznych z uwzględnieniem dochodów ze źródeł, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 6, bez wymieniania w decyzji obrotów i dochodów. Ustalając wysokość ryczałtu organ finansowy nie uwzględnia przerw w działalności zakładu rzemieślniczego.

§ 16. 1. W razie powstania w ciągu roku podatkowego okoliczności, o których mowa w § 6 pkt 2, uzasadniających zmianę wysokości podatku zryczałtowanego, organ finansowy może z urzędu lub na wniosek podatnika zmienić wysokość ryczałtu ustalonego na zasadach przewidzianych w § 15.

2. Jeżeli w następstwie zmian należałoby obniżyć wysokość podatku zryczałtowanego, organ finansowy prowizorycz-

nie ogranicza pobór kwoty ryczałtu, o jaką należałoby obniżyć ryczałt, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność zakładu rzemieślniczego.

3. Decyzja zmieniająca wysokość ryczałtu powinna zawierać datę, od której zmiana następuje.

§ 17. Poza przypadkami, o których mowa w § 16 ust. 1, organ finansowy może podwyższyć kwotę ustalonego podatku zryczałtowanego w razie stwierdzenia szczególnych okoliczności, w których wyniku nastąpił w ciągu roku podatkowego niewspółmierny wzrost obrotów w stosunku do ustalonego ryczałtu.

§ 18. 1. Od decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku (§ 15) przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia tej decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez kierownika organu finansowego pierwszej instancji w obecności podatnika, a jeżeli podatnik na wezwanie nie zgłosi się, odwołanie może być rozpatrzone i w razie jego nieobecności. Decyzja wydana na skutek odwołania powinna być doręczona podatnikowi na piśmie niezwłocznie po rozstrzygnięciu odwołania.

3. Jeżeli podatnik nie zadowolony się decyzją organu finansowego pierwszej instancji, wydaną na zasadzie określonej w ust. 2, może w terminie dwutygodniowym bądź zrzec się prawa korzystania z ryczałtu, bądź zażądać, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie bądź niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — decyzja organu finansowego o wysokości ryczałtu staje się prawomocna.

4. W razie zrzeczenia się opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych powstaje w tym przypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 19. Od decyzji, o której mowa w § 16 ust. 1 i § 17, przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 20. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji ustalającej wysokość zryczałtowanego podatku; organ finansowy może jednak w uzasadnionych przypadkach wstrzymać w całości lub w części wykonanie decyzji.

R o z d z i a ł IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. Termin 31 stycznia, o którym mowa w § 3 ust. 1, przesuwa się w roku podatkowym 1956 do dnia czternastego po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1954 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników (Dz. U. Nr 7, poz. 21).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do § 10 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 marca 1936 r. (poz. 36).

TABELA MIESIĘCZNYCH STAŁYCH KWOT PODATKU ZRYCZAŁOWANEGO DLA PODATNIKÓW OPLACAJĄCYCH RYCZAŁ TABELARYCZNY (W ZŁOTYCH)

Poz.	Rodzaj rzemiosła	3			4			5		6	
		a)	b)	c)	a)	b)	c)	a)	b)	a)	b)
1	Bednarstwo	45	120	140	80	160	200	140	140	160	160
2	Bielżniarstwo	35	80	90	70	120	135	100	100	120	120
3	Błacharstwo budowlane i naczyniowe	130	200	—	180	240	—	240	240	—	—
4	Budownictwo—murarstwo i ciecielstwo	120	180	—	180	225	—	240	240	—	—
5	Cholewkarstwo	100	160	—	160	225	—	200	200	180	180
6	Czapnicтво	70	120	130	90	160	225	140	140	—	—
7	Dekarstwo	110	200	—	150	240	—	240	240	—	—
8	Fotografowanie	100	170	—	135	225	—	180	180	—	—
9	Fryzjerstwo	50	70	80	120	160	180	180	180	—	—
10	Kapelusznictwo	90	170	—	130	225	—	180	180	240	240
11	Kołodziejstwo pojazdowe	70	100	150	100	180	195	180	180	200	200
12	Koszykarstwo	70	120	140	100	180	200	140	140	180	180
13	Kowalstwo—pojazdowe, wyrób narzędzi rolniczych i ich naprawa	45	70	110	80	170	225	140	140	—	—
14	Krawiectwo damskie	35	80	90	70	120	135	100	100	120	120
15	Krawiectwo męskie	70	120	130	90	160	225	140	140	180	180
16	Malarstwo	120	180	—	180	225	—	240	240	—	—
17	Pomroźnictwo	55	110	130	90	160	195	120	120	160	160
18	Rymarstwo	80	150	—	110	225	—	180	180	240	240
19	Stolarstwo	130	180	—	160	209	—	200	200	—	—
20	Szewstwo—naprawa obuwia	55	80	110	110	150	225	160	160	—	—
21	Szewstwo—pantoflarstwo i trepiarstwo	80	160	—	120	180	—	160	160	—	—
22	Szklarstwo	45	120	140	80	160	200	140	140	160	160
23	Slusarstwo i naprawa maszyn—slusarstwo	110	200	—	150	240	—	240	240	—	—
24	Wulkanizatorstwo	120	180	—	160	200	—	200	200	—	—
25	Zabaukarstwo	120	180	—	160	200	—	200	200	—	—
26	Zduństwo—budowa pieców pokojowych i kuchennych	120	180	—	160	200	—	200	200	—	—
27	Zduństwo—garncearstwo	50	90	—	70	120	—	100	100	140	140
28	Zegarmistrzostwo	100	170	—	135	225	—	180	180	—	—

W osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców ponad 10.000 do 25.000 na terenie województw: białostockiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego oraz powiatów: elbląskiego, kwidzińskiego, leborskiego, malborskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, brzeskiego i namysłowskiego województwa opolskiego oraz powiatu pilskiego województwa poznańskiego

W miejscowościach, w których odbywają się targi, położonych na terenie gromad oraz w osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców do 5.000

W miejscowościach na terenie gromad poza określonymi w kolumnach 4, 5 i 6

W osiedlach i miastach o liczbie mieszkańców ponad 10.000

a) w razie niezatrudnienia oprócz właściciela ani członków rodziny, ani pracowników najemnych,
 b) w razie zatrudnienia oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny,
 c) w razie zatrudnienia oprócz właściciela nie więcej niż jednego członka rodziny i jednego pracownika najemnego.